Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător Ciumac Vitalii
Dosarul nr. 3r-574/26 (2-26074647-02-3r-07092026)

D E C I Z I E

9 noiembrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Chifeac Oleg, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026, prin care s-a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Oleg Chifeac împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 11 iunie 2026, Chifeac Oleg, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor aministrative.

Concomitent, cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat suspendarea executării hotărârii Direcției generale recuperare creanțe a Serviciului Fiscal de Stat nr.***** din 26 mai 2026, până la examinarea cauzei de contencios administrativ în fond.

În susținerea cerinței, Chifeac Oleg a invocat ilegalitatea actului de executare silită și a deciziei anterioare de stabilire a obligațiilor fiscale, argumentând că acestea au fost emise cu încălcarea termenului de prescripție prevăzut de art. 264 din Codul fiscal, în contextul aplicării Hotărârii Curții Constituționale nr. 10 din 04.04.2024 și a stingerii dreptului statului de a stabili obligații fiscale pentru perioada 2016.

De asemenea, a comunicat despre existența unor erori, neconcordanțe între sume și lipsa unei motivări suficiente sau a unei individualizări reale a sumelor urmărite în cadrul procedurii de executare silită.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026, s-a respins cererea depusă de Chifeac Oleg de suspendare a actului administrativ.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 21 august 2026, Chifeac Oleg a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026.

În motivarea recursului, Oleg Chifeac a comunicat că instanța de fond a comis o omisiune gravă prin neanalizarea excepției prescripției extinctive, limitându-se la o constatare generică fără a examina argumentul central privind împlinirea termenului de prescripție de 4 ani prevăzut de art. 264 din Codul fiscal pentru perioada fiscală 2016, aspect care lipsește Serviciul Fiscal de Stat de baza legală pentru emiterea hotărârii nr. ***** din 26 mai 2026.

În continuarea criticilor aduse încheierii contestate, recurentul a comunicat că există neconcordanțe nejustificate între sumele stabilite prin decizia nr. 770/1215 din 24 aprilie 2026 și cele puse în executare prin hotărârea contestată, precum diferențele la impozitul pe venit și lipsa vreunei explicații privind calculul majorărilor de întârziere, aspect ce constituie un indiciu obiectiv al unei suspiciuni rezonabile de ilegalitate.

De asemenea, a arătat că hotărârea de executare silită a fost emisă anterior soluționării contestației administrative formulate împotriva deciziei de stabilire a obligației, aspect care ridică o suspiciune rezonabilă privind nerespectarea de către autoritatea fiscală a propriilor proceduri și a principiului contradictorialității.

Sub aspectul pericolului de prejudiciere, recurentul a comunicat că instanța de fond a reținut în mod eronat lipsa probelor privind riscul unui prejudiciu ireparabil, ignorând proporția vădit disproporționată a sumei urmărite în cuantul de 2 385 931,51 lei raportat la calitatea sa de persoană fizică, executarea silită afectându-i în mod direct dreptul de proprietate garantat de art. 46 din Constituție și punându-i în pericol resursele curente de existență.

În plus, a menționat că prejudiciul produs prin executare silită are un caracter practic ireversibil, întrucât o eventuală restituire ulterioară a sumelor este un proces anevoios care nu înlătură prejudiciul intermediar generat de lipsirea de lichidități și blocarea conturilor, cerință impusă expres și prin Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89).

În final, recurentul a comunicat că încheierea atacată este afectată de un viciu sever de motivare, echivalând cu o nemotivare de fapt și de drept, întrucât instanța s-a rezumat la formulări generale și șabloane fără a examina niciunul dintre argumentele sale punctuale, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 29 octombrie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026.

Serviciul Fiscal de Stat a susținut că instanța a respectat normele de cercetare din oficiu prevăzute de Codul administrativ, stabilind corect starea de fapt și de drept.

Serviciul Fiscal de Stat a subliniat că recurentul nu a indicat și nu a probat motivele prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, menționând că suspendarea este o măsură

excepțională care nu poate fi dispusă în lipsa unor probe concrete privind iminența unui prejudiciu ireparabil.

Autoritatea a menționat că neexecutarea de către contribuabil a deciziei în termenul legal a îndreptățit Serviciul Fiscal de Stat să dispună executarea silită a obligațiilor, iar o măsură de asigurare dispusă fără o justificare juridică temeinică ar aduce atingere drepturilor pârâtului.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 7 septembrie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 1 iulie 2026, fiind notificată recurentului la 14 august 2026.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Chifeac Oleg, la 21 august 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Chifeac Oleg.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale şi starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal pe anii anteriori, vizând inclusiv perioada fiscală 2016.

În urma acestui control, autoritatea fiscală a emis la 24 aprilie 2026 decizia de stabilire a obligațiilor suplimentare în sumă de aproximativ 2,38 milioane de lei (impozit, majorări de întârziere și amenzi).

La 11 iunie 2026, Chifeac Oleg, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor aministrative.

Concomitent, cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat suspendarea executării hotărârii Direcției generale recuperare creanțe a Serviciului Fiscal de Stat nr.***** din 26 mai 2026, până la examinarea cauzei de contencios administrativ în fond.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ***, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ.

Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o

încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările ***art. 214 din Codul administrativ***, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită.

Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce presupune că actul era deja în vigoare), fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform ***art. 172 alin. (2) din Codul administrativ***, motivele suspendării sunt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală.

De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Conform ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prescrie că actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, Completul judiciar constată că hotărârea nr.***** din 26 mai 2026, constituie act administrativ individual cu caracter defavorabil pentru reclamantul Chifeac Oleg, întrucât prin acestea au fost stabilite obligații fiscale concrete, susceptibilă de executare silită.

Aşadar, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ contestat, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării hotărârii nr.***** din 26 mai 2026, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor administrative individuale defavorabile și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative contestate, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Sub aspectul primei condiții referitoare la *existența unor suspiciuni serioase și rezonabile* privind legalitatea actului contestat, Colegiul judiciar, constată că argumentele recurentului

privind presupusa încălcare a termenului de prescripție prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr. 10 din 04.04.2024 nu pot constitui temei suficient în această fază procesuală.

Prin urmare, în cadrul verificării sumare specifice măsurilor de asigurare, argumentele recurentului nu reușesc să răstoarne prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ fiscal, cu atât mai mult cu cât simpla contestare a unei decizii pe fond nu suspendă de drept executarea acesteia în lipsa unei dispoziții legale exprese.

Sub aspectul celei de-a doua condiții referitoare la *pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile*, instanța de recurs reține că simpla invocare a unui cuantum ridicat al sumei urmărite sau declanșarea procedurilor de executare silită nu echivalează automat cu un prejudiciu iremediabil.

Suspendarea executării reprezintă o măsură de protecție provizorie cu caracter strict excepțional, menită a preveni daune grave și imposibil de înlăturat, însă în speță recurentul nu a administrat probe pertinente, concludente și utile care să demonstreze în mod concret că executarea silită a obligațiilor bugetare i-ar aduce un prejudiciu greu de remediat în ipoteza unei eventuale anulări a actului pe fond.

Interesul contribuabilului de a suspenda o măsură fiscală executorie, în lipsa dovedirii unei pagube iminente de natură să îi afecteze în mod iremediabil patrimoniul, nu poate justifica paralizarea temporară a prerogativelor autorității publice îndreptate spre realizarea interesului public.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, argumentul lui Chifeac Oleg, privind existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, instanța de recurs, la această etapă procesuală, se abține de la a le conferi o apreciere concretă.

Această rezervă se justifică prin complexitatea raportului juridic litigios și necesitatea de a clarifica aspecte specifice din diverse ramuri de drept, în vederea obținerii unei înțelegeri complete a stării de fapt, în corelare cu reglementările dreptului material aplicabil.

O examinare obiectivă și echitabilă sub acest aspect poate fi realizată doar în cadrul judecării fondului cauzei, prin administrarea completă a probatoriului, ceea ce nu este posibil în procedura incidentală a suspendării executării actului administrativ.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu au fost identificate suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea hotărârii ***** din 26 mai 2026.

Analizând criticile invocate în calea de atac, Completul judiciar, subliniază că instanța de fond a procedat la o evaluare corectă și echilibrată a circumstanțelor cauzei, deducând în mod

întemeiat că cererea formulată de contestatar nu întrunește standardele riguroase impuse de normele procedurale pentru a justifica o măsură provizorie atât de intruzivă.

În această etapă procesuală, limitată strict la verificarea aparenței de legalitate și a urgenței, simpla trecere în revistă a unor pretenții formale, fără o fundamentare factuală solidă și fără crearea unei legături directe între situația concretă a contribuabilului și exigențele legale, nu este de natură să convingă instanța asupra necesității blocării executării.

Or, legiuitorul a instituit la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ un barem excepțional și cumulativ – materializat fie prin îndoieli legitime asupra valabilității actului, fie prin riscul iminent al unor daune iremediabile, prag pe care argumentele recurentului nu au reușit să îl atingă în lipsa unui suport probator adecvat.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Chifeac Oleg este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Chifeac Oleg.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2026, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Oleg Chifeac împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia